



Sangam Cultural Events

R. Saravanakumar, Research Scholar, Department of History,
Madurai Kamaraj University, Madurai, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-2168-6852>

DOI: 10.5281/zenodo.6619748

Abstract

Sangam poets have recorded the feelings of the living conditions of the ancient people in writing in the palm leaflets. From the rising of the sun to the setting of the sun, people have done their daily duties. In the life of the Tamils, Hidden Love (Kalavuk Kaadal), Chastity Love (Karppuk Kaadal) is a cultural mindset from time to time; the mental feelings and life of the ancients are embodied with such aspects of life. Under the heading 'Sangam Cultural Events', the practical life events of the ancient Tamil community, which were portrayed in the internal literatures from the fifth to the eighth century are presented with clear examples.

Keywords: Daily events, Ancient Tamil life, Hidden Love, Chastity Love.

References

- [1] K.K.Pillai, *Tamil Nadu History People Culture*, World Tamil Research Centre, Chennai – 600 113, 2018.
- [2] Dr.R.Jayabal, *Agananuru, Mulamum Uuraiyum*, New Century Book House Pvt.Ltd., Chennai -600 098, Tamil Nadu State India.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.



The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.



சங்க காலப் பண்பாட்டு நிகழ்வுகள்

ரா. சரவணக்குமார், முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், வரலாற்றுத்துறை,

மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம், மதுரை, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-2168-6852>

DOI: 10.5281/zenodo.6619748

ஆய்வுச்சுருக்கம்

பழங்கால மக்களின் வாழ்க்கைச் சூழல்களின் உணர்வுகளை எடுகளில் எழுத்துருவில் பதிவு செய்துள்ளனர் சங்கப்புலவர்கள். காலக்கதிரவனின் உதயமான பொழுது தொட்டு மாலைச் சூரியன் மறைவு வரையிலுமான காலங்களில், மக்கள் தமது அன்றாட வாழ்க்கை நிகழ்வுகளை செம்மையுற நடத்தி வந்துள்ளனர். காலந்தோறும் பண்பட்ட நிகழ்வுகளாகத் திகழ்கின்ற களவு கற்பு வாழ்க்கையில் பழந்தமிழர்களின் மன உணர்வுகளும் வாழ்க்கை நுகர்வுகளும் விழுமியங்களாகத் திகழ்கின்றன. ஐங்குறு முதல் கலித்தொகை வரையிலான அக இலக்கியங்களில் பண்பட்டுத் திகழும் பழங்காலத் தமிழ்ச் சமூகம் நடத்தி வந்த நடைமுறை வாழ்க்கை நிகழ்வுகளை திணை சார்ந்த எடுத்துக்காட்டுகளுடன் புலப்படுத்தியிருப்பதைச் சங்ககால பண்பாட்டு நிகழ்வுகள் என்னும் தலைப்புக்குள் அடக்கி விளக்கிக் கூறப்பட்டுள்ளது.

திறவுச்சொற்கள்: சங்ககால அன்றாட நிகழ்வுகள், பழந்தமிழர் வாழ்க்கை முறைகள்

முன்னுரை

மக்கள் வாழ்ந்த நிகழ்வுகளைத் தாங்கி நிற்பது சங்க கால இலக்கியங்கள். சங்க கால மக்கள் அன்றாட வாழ்வுதனில் பின்பற்றிய நிகழ்வுகளை நுமட்பமாக எடுத்துரைக்கும்போது இன்றளவிலும் பண்பட்டதாகி நிற்கிறது. வரலாற்று நோக்கில் ஆராய முற்படும்போது பண்டைய தமிழர்கள் இயற்கையோடு இயைந்த சமூகமாகவே வாழ்ந்துள்ளனர். இவ்வாழ்க்கை நிகழ்வுகளே பண்பாடாகி நிற்கிறது என்பதை அகநானூற்றுப் பாடல் மூலம் விளக்கப்படுகிறது.

சிறுதேர் உருட்டல்

பரத்தையர் சேரியில் தங்கியிருந்துவிட்டு வீடு திரும்பிய தலைவன் தன்பால் ஊடியிருந்த தலைவியை நோக்கி, 'யான் பரத்தையர் யாரையும் அறியேன்' என்றான். அது கேட்ட தலைவி தலைவன் நட்புக் கொண்டுள்ள பரத்தையைத் தான் கண்டமை கூறிப் பின்னும் புலந்தமை கூறியதாகின்ற,

“நாயுடை முது நீர்க் கலித்த தாமரைத்
தாதின் அல்லி அவிர் இதழ் புரையும்,
மாக இல் அங்கை, மணி மருள் அவ் வாய்,
நாவொடு நவிலா நகைபடு தீம் சொல்,
யாவரும் விழையும் பொலந்தொடிப் புதல்வனை,
தேர் வழங்கு தெருவில், தமிழோற் கண்டே,
கூர் எயிற்று அரிவை குறுகினள்; யாவரும்
...பேணினன் அல்லெனோ – மகிழ்ந்ந! – வானத்து



மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

அணங்கு அருங் கடவுள் அன்னோள் நின்

மகன் தாய் ஆதல் புரைவது – ஆங்கு எனவே?”

என்னும் இப்பாடலில், ‘தலைவனே! நீர் நாய்களையுடைய பழைய நீர் நிலையின்கண் செழித்து வளர்ந்த தாமரையின் அல்லியாகிய விளக்கம் பொருந்திய இதழினை ஒத்த குற்றமற்ற உள்ளங்கையினையும், பவளம் போன்ற அழகிய வாயினையும், நாவால் திருத்தமாகப் பேசப்படாத கேட்டார்க்கு மகிழ்ச்சியைத் தரும் இனிய குதலைச் சொற்களையும் உடைய, ‘கண்ட யான், நின்ற நிலையினின்றும் மீண்டும் பெயர்ந்தேன் அல்லேன்; விரைந்து வந்து அவளைத் தழுவிக்கொண்டேன். ‘குற்றமற்ற இளமகளே ஏன் மயங்கினாய்? இவனுக்கு நீயும் தாயாகுவை’ என அவளிடம் கூறினேன். தாம் செய்த களவுக் குற்றத்தைக் கண்டு கொண்டார் முன் உடன்பட்டு நிற்பாரைப் போல நாணி முகங்கவிழ்ந்து நிலத்தைக் கீறி நின்றாள். அவளுடைய நிலையினைக் கண்ட யான் வானத்தில் காண்டற்கரிய அழகுத் தெய்வமாகிய அருந்ததியை ஒப்பாகும் அவள் நின் மகனுக்குத் தாயாதல் ஒக்கும் என எண்ணி யானும் அவளை விரும்பினேன்’ என்பதில் பண்பாட்டு நிகழ்வு கூறப்படுகின்றது.

பகைவரும் விரும்பும் பொற்றொடி அணிந்த நம் புதல்வனைப் பொன்னாலான அணிகலன்களைத் தாங்கிய கூரிய பற்களையுடைய நின் பரத்தை அவன் தெருவில் சிறுதேர் உருட்டிக்கொண்டு தனியனாய் நிற்பதைக் கண்டாள். நின் உருவ ஒப்புமை கருதிப் போற்றி, காண்பார் யாரும் இல்லாமையால் அவனைச் சென்றடைந்து மிக மகிழ்ச்சியுற்று ‘என் உயிரே வருவாயாக’ எனப் பூண் அணிந்த இளைய முலையிடத்து அணைத்துக்கொண்டு நின்றவளைக் கண்டேன் என்பது சங்க காலத்தில் வாழ்ந்த சமூக மரபுகளைப் புலப்படுத்துகின்றது. தேர் வழங்கு தெரு என்பது தேர் உருட்டி விளையாடும் செழிப்புடைய பண்பாட்டு மரபு கூறப்படுகிறது.

சிறுவர்களோடு கூடித்திரியும் வெள்ளாடு

வினை முற்றி மீளுந் தலைமகற்குத் தோழி சொல்லியதாகின்ற,

“வேந்து வினை முடித்த காலை, தேம் பாய்ந்து...

...பூங் கொடி அவரைப் பொய் அதள் அன்ன

உள் இல் வயிற்ற, வெள்ளை வெண் மறி,

மாழ்கியன்ன தாழ் பொருஞ் செவிய,

புன் தலைச் சிறாரோடு உகளி, மன்றுழைக்

கவை இலை ஆரின் அம் குழை கறிக்கும்

சீறார் பல பிறக்கும் ஒழிய, மாலை”

என்னும் இப்பாடலில், ‘எம் தலைவனே! அரசன் தான் மேற்கொண்ட போர் வினையை முடித்து வாகை சூடினான்; குளிர்ந்த நறுமணங் கமழும் முல்லை நிலத்தில், வண்டுகள் கூட்டமாய்த் திசைகள் தோறும் பறந்து ஆரவாரித்தன. அந்நிலத்தே, வெற்றி பொருந்திய வேல் ஏந்திய வீரர்கள் மகிழுமாறு தேர்ப்பாகன் கடிவாள வாரினை வலித்துப் பிடித்துச் செலுத்தினால் அல்லது தாற்றுமுள்ளால் குத்தினால் ஆழிசூழ் உலகெலாம் தம்முடைய ஒரு பொழுது ஓட்டத்துக்கும் போதாது என்று கூறுமாறு நேர் ஓட்டம் கொண்ட நல்ல குதிரைகள் நான்கு பூட்டப்பட்ட விரைந்தோடும் பெரிய தேரின் வளைந்த கொடிஞ்சி பொலிவு பெறுமாறு ஏறி அமர்ந்தாய்.

நீர் வழியும் கண்ணையுடையவளாய்ப் பலவற்றையும் எண்ணி வருந்தி வெறுப்புற்று வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் அழகினையுடைய நேர்ந்த கைவளையலை அணிந்த தலைவி அணிந்து கொள்ளுமாறு,

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>



மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

அவளுடைய கொத்தாகிய கூந்தலில் மலரை இம்மாலைக் காலத்தே சூட்டி அலங்கரித்தாய்; இனியதனைச் செய்தாய் ஆனாய்; நீ வாழ்வாயாக!' என்ற தோழி கூற்றிலான விளக்கத்தில் பண்பாட்டு நிகழ்வு உணர்த்தப்பட்டுள்ளது. வெள்ளாட்டின் வெண்ணிறக் குட்டிகள் புதரிடத்துப் படர்ந்துள்ள பூவையுடை கொடியின்கண் காய்த்த அவரையின் பொய்த்தோல் போன்ற உள்ளீடு இல்லாத வயிற்றையுடையன. மயங்கி வீழ்ந்தால் ஒத்த தாழ்ந்து தொங்கும் செவியினை உடையன. அக்குட்டிகள், புல்லரிய தலையினையுடைய சிறுவர்களோடு கூடித் துள்ளிக் குதித்துச் சென்று, மன்றின்கண்ணே பிளவுபட்ட இலையினையுடைய ஆத்திரத்தின் அழகிய தளிர்களைக் கடித்துக் கொண்டிருக்கும். அன்ன தன்மையவாய் சிற்றார்கள் பல பின் கழிய அவற்றையும் கடந்து வந்தாய் என்பதில் முல்லை நில ஊர்களின் காட்சிகள் கூறுவது பண்பாட்டு நிகழ்வாகிறது. மேலும்,

“கூன முள் முள்ளிக் குவிகுலைக் கழனற,
மீன் முள் அன்ன, வெண் கால் மா மலர்
பொய்தல் மகளிர் விழவு அணிக் கூட்டும்
அவ் வயல் நண்ணிய வளம் கேழ் ஊரனைப்
புலத்தல் கூடுமோ – தோழி! அல்கல்”

என்னும் இப்பாடலில், ‘நம் தலைவர்தாம், பெரிய மதிலின் கதவுகளைப் பாய்ந்து குத்திய யானையின் தந்தங்களில் பொருந்திய இரும்பாற் செய்யப்பெற்ற பூணின் அழகினை உடையவனாகி, கரிய கண்களையுடைய எனது முலைகள் தம் மார்பகம் முழுவதும் அழுந்தப் பொருந்துமாறு தழுவுதலினின்றும் என்னை விலக்கற்க என்று கூறி முயங்குவர். யான் வரந்தி இங்ஙனம் முயங்குதலை விட்டொழிக எனக் கூறியும் அதற்கு உடம்படாதவராகிய பின்னரும் என் மார்பகங்களைப் பலபடப் பாராட்டிய காலங்களும் உண்டு. இப்பொழுதோ, புதல்வன் உள்ளத்தை வேறு ஒன்றின் மீதும் செல்லவொட்டாது தடுத்தாட்கொண்ட தேமல் படர்ந்த இடங்களைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ள மென்மையான எம் மார்புகள் பாற்சுரப்பினாலே சரிந்தன. அவரது நறுமணங் கமழும் சந்தனம் அணியப் பெற்ற நன்னிறம் விளங்கும் மார்பில் எம் மார்பகங்கள் வீங்க முயங்குதலை யாம் விரும்பினோம். அவரோ தம் மார்பில் இனிய பால் படுதலை அஞ்சினர். அவ்விடத்து முன்னர் அணைத்தலைச் சற்றும் நெகிழவிடாத அவர் கைகள் இன்று நெகிழ்ந்தமையைக் கண்டேன்’ என்று கூறி என் மகனிடத்துமதுவாகச் சென்றேன். அதுகண்டு, நம் தலைவர், ‘அச் செல்வன்பால் யாமும் அன்புடையோம்’ எனக் கூறி என்னிடத்தே தாழ்ந்து பணிந்து என் முதுகைக் கட்டிக் கொண்டனர். மிக்க மழையினது குளிர்ந்த துளிகளை ஏற்றுக்கொண்ட பலமுறை உழப்பட்ட செம்மையான வயலின் மண்ணைப்போல என் நெஞ்சம் நெகிழ்ந்து கலங்கியது.

அத்தகைய அழகிய வயல்கள் பொருந்திய வளமிக்க ஊரையுடை நம் தலைவனை இரவில், அவர்பால் வஞ்சித்துச் சென்ற புல்லறிவுடைய எனக்குப் புலத்தல் பொருந்துமோ? (தோழி! இதற்கு யான் யாது செய்வேன்?)’ என்பதில் பண்பாட்டு நிகழ்வு கூறப்படுகிறது. இவற்றில் செவிலித்தாயின் கையகத்திலிருந்த மெல்லிய நடையினையுடைய என் புதல்வனை நோக்கி நீவிர் நம் அழகியரான பரத்தையர்க்குப் பொருந்தியவர் ஆவீர். இதோ இந்தச் செல்வனாகிய பிள்ளைக்கு தாயாவதற்கே நாங்கள் பொருந்தியவர்கள் ஆவோம்’ வளைந்த முட்களையுடைய நீர்முள்ளிச் செடியின் குவிந்த குலைகளினின்றும் கழன்று உதிர்ந்த மீனிளது முள்ளினைப் போன்ற வெண்மையான காம்புகளையுடைய கருமையான மலர்களை விளையாடும் மகளிர் தாம் கொண்டாடும் விழாவிற்கு அழகு காட்டும் பொருட்டுப் பொறுக்கிச் சேர்ப்பர்.

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>



மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

படப்பை வாணன் சிறுகுடி

போர் வினை காரணமாகத் தலைவன் தலைவியைப் பிரிந்தான். போர் வினையை வெற்றி பெற முடித்தமையானும், கார் காலம் வந்துற்றமையானும், தலைவியைக் கண்டு அவளைத் தழுவ எண்ணிய தலைவன் தன் தேர்ப்பாகற்குச் சொல்லுகின்ற,

“உலகுஉடன் நிழற்றிய தொலையா வெண்குடை...

...உதுக்காண் வந்தன்று பொழுதே வல்விரைந்து,

செல்க, பாக;நின் நல்வினை நெடுந்தேர்

வெண்ணெல் அரிநர் மடிவாய்த் தண்ணுமை

பல்மலர்ப் பொய்கைப் படுபுள் ஒப்பும்

காய்நெல் படப்பை வாணன் சிறுகுடித்

தண்டலை கமழும் கூந்தல்,

ஒண்தொடி மடந்தை தோள் இணை பெறவே”

எனவரும் இப்பாடலில், பாண்டியன் உலகம் யாவையும் அறத்துடன் ஆட்சி செய்த கெடுதல் இல்லாத வெண்கொற்றக் குடையை உடையவன்; கடல் போன்ற சேனையையும் மனச் செருக்குடன் கூறுடிய குதிரையையும் உடையவன்; அவன் போர் தேய்த்துப் பகை வென்ற அகன்ற பெரிய பாசறைக்கண்ணே யாம் மேற்கொண்ட போர் வினையைச் செவ்வனே செய்து முடித்தாம். மழை பெய்தமையால் தழைத்த முல்லைக்காடு கண்ணுக்கு இனிமையாகக் காட்சி தந்தது, மழைக் காலத்தே, அழகிய சிறுகுகளையுடைய வண்டின் கூட்டம், மணங்கமழும் முல்லை மலரில் தேன் உண்ணுதற்கு வந்து வீழ்ந்து ஆரவாரம் செய்தது; இவ்வாறாகக் கார் காலமும் இதோ! வந்துவிட்டது.

அதற்கு இடனான காய்த்த நெற்பயிரையுடைய வயல்களைக் கொண்ட வாணனது சிறப்பமைந்த சிறுகுடியிலுள்ள சோலை போன்று மணங்கமழும் கூந்தலையும், ஒளி பொருந்திய வளையல்களையும் உடைய எம் தலைவியின் தோள்களைத் தழுவுவதற்கு இப்பொழுதே சிறந்த வேலைப்பாடமைந்த நீண்ட நினைது தேர் மிக விரையச் செல்வதாக! என்ற விளக்கத்தில் பண்பாட்டு நிகழ்வு கூறப்படுகிறது. இவற்றில் வெண்மையான நெற்கதிரை அரிகின்ற உழவர், தோல் மடங்கிய வாயினையுடைய கிணைப் பறையினை அடித்து ஒலியெழுப்பிப் பல மலர்களையுடைய பொய்கையில் தங்கியிருந்த பறவைகளை ஓட்டுவர் என்பது பழங்கால மரபாகிறது.

கழனி வெண்ணெல் அரிநர்

பொருள் ஈட்டுவதற்குத் தலைவன் தலைவியைப் பிரிந்தான். தலைவி பிரிவாற்றாது அவனையே நினைத்துப் பெரிதும் வருந்தினாள். ஆற்றியிருத்தலே சிறந்தது எனக் கூறிய தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியதாகின்ற,

“கானல், மாலைக் கழிப் பூக் கூம்ப...

...வாரற்க தில்ல – தோழி – கழனி

வெண்ணெல் அரிநர் பின்றைத் ததும்பும்

தண்ணுமை வெரீஇய தடந் தாள் நாரை

செறி மடை வடயிரின் பிளிற்றி, பெண்ணை

அகமடல் சேக்கும் துறைவன்

இன் துயில் மார்பில் சென்ற என் நெஞ்சே!”



மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

என வருகின்ற இப்பாடலில், 'கடற்கரைச் சோலையை அடுத்துள்ள உப்பங் கழியில் வரிசையாக மலர்ந்த பூக்கள் குவிந்தன. நீல நிறத்தையுடைய பெரிய கடல் பேரொலியுடன்' ஒலித்தது. மீனை உண்ணும் மெல்லிய சிறகினையுடைய பறவைக் கூட்டம் திரண்ட பெரிய புன்னை மரத்திலுள்ள கூடுகளிற் போய்ச் சேர்ந்தது. அங்கும் இங்கும் அலமருகின்ற வண்டினங்கள் ஒலிக்கத் தொடங்கின. இவ்வாறு, எல்லாம் தத்தம் இருப்பிடங்களைச் சென்றடைந்து தங்கும் காலம் இம்மாலைக் காலம். இக்காலத்தில் தாழைகள் தளருமாறு அசைந்து, பிரிந்தார். நெஞ்சழியுமாறு வந்த கீழ்க்காற்றினால் மிக்க துன்பமுற்ற அழகிய நெஞ்சம் செயலழிந்து வருந்த நம்பால் பிரிவுத் துன்பத்தினைச் செய்து, மீண்டு வந்து நம்மை அருள் செய்யாராயினும் அவரது நட்பு நம்மை விட்டு நீங்காதிருப்பதாக. நீண்ட கால்களையுடைய நாரை செறிந்த மூட்டுவாயையுடைய கொம்பு போல் ஒலித்துப் பனைமரத்தின் அகமடலிலே தங்கும் கடலின் துறையுடைய தலைவனது இனிய துயிலுக்குரிய மார்பின் பொருட்டுச் சென்ற என் நெஞ்சம் அவர் அளி செய்திலர் என்று அங்கே தங்கியிருத்தலை வெறுத்து இங்கு வாராதிருப்பதாக' என்ற விளக்கத்தில், வயல்களில் வெண்ணெல்லை அரிவார் பின்புறத்தே ஒலிக்கும் பறையோசைக்கு வெருவிய என்பது பழங்கால உழவர் மரபுகளைக் குறிக்கின்றது.

கள்ளூண்டு களித்திருக்கும் களமர்

வினைவயிற் பிரிந்த தலைவன் பாசறையில் இருந்தவாறு தலைவியை நினைந்து சொல்லியதாகின்ற,

“மலைமிசைக் குலைஇய உரு கெழு திருவில்

பணை முழங்கு எழிலி பெளவம் வாங்கி,...

...சீறாரோளே, ஒண்ணுதல்! – யாமே,

எரி புரை பல் மலர் பிறழ வாங்கி,

அரிஞர் யாத்த அலங்கு தலைப் பெருஞ் சூடு

கள் ஆர் வினைஞர் களம்தொறும் மறுகும்

தண்ணடை தழீஇய கொடி நுடங்கு ஆர் எயில்

அருந் திறை கொடுப்பவும் கொள்ளான், சினம் சிறந்து,

வினைவயின் பெயர்க்கும் தானை,

புனைதார், வேந்தன் பாசறையேமே!”

என்னும் இப்பாடலில், 'வளைந்த அழகிய இந்திரவில் மலை உச்சியிலே தோன்றியது. முரசு போல் முழங்கும் அச்சம் தரும் மேகங்கள், கடல் நீரை முகந்து கொண்டு எழுந்து உலகினை வலமாக வளைத்தன. விண்ணிலிருந்து வீழும் பெருமழை திசையெலாம் மறையுமாறு கால் இறங்கிப் பெய்தது. இவ்வாறாக, பெரிய நிலப்பரப்பு கண்ணுக்கு இனிதாக அழகு பெற்றுத் திகழுமாறு கார்காலம் தொடங்கியது. அக்காலத்தே, நெருப்பினைப் போன்ற சிறிய கண்களையுடைய பன்றி நுண்ணிய மணலின் கண்ணுள்ள சிறிய தூறிடத்தே மகிழ்ந்து படுத்துறங்கும். அதன் முதுகுப்புறம் மறையுமாறு, மணங்கமழும் முல்லையின் புதிய மலர்கள் உதிர்ந்து கிடக்கும். அன்ன தன்மை வாய்ந்த காடு சார்ந்த அரிய முனைகளையுடைய வழியிடத்து அமைந்துள்ள சிறிய ஊரின் கண், ஒளி பொருந்திய நெற்றியையுடைய நம் தலைவியோ பிரிவாற்றாது பெரிதும் வருந்தி இருக்கின்றாள். அத்தகு மருத நிலம் சூழப்பெற்ற கொடிகள் அசைந்தாடும் இவ்வரிய எயிலை, பகைவர் அரிய திறையாகக் கொடுப்பதும் அதனை ஏற்றுக் கொள்ளானாய்ச் சினம் மிகுந்து, பின்னரும் போர்த் தொழிலில் செலுத்தப்படும் சேனைகளையும், அணிந்த மாலையையும்

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>



மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

உடைய அரசனது பாசறையிடத்து யாமோ அவளை நினைந்து வருந்தி இருக்கின்றோம்' என்ற விளக்கத்தில், நெல் அரிவோர், நெருப்புப் போன்ற பல மலர்களை மாறுபட வைத்து, அசையும் பக்கங்களையுடைய கதிர்க் கட்டுக்களை இறுக்கிக் கட்டுவர். அக்கட்டுக்களைக் கள்ளுண்டு களித்திருக்கும் களமரின் களந்தோறும் கொண்டு செல்வர் என்று பண்டைய நிகழ்வு கூறப்படுகிறது.

திருமணச்சடங்கு முறைகள்

பரத்தையர் சேரியினின்றும் வந்து தோழியைத் தலைவன் வாயில் வேண்டினான்; தோழி அதனை மறுத்தபோது அவன் முன்னர் நிகழ்ந்த ஒன்றை நினைவு கூர்ந்து அவளுக்குச் சொல்லிய,

“உழுந்து தலைப்பெய்த கொழுங்கு களி மிதவை

பெருஞ் சோற்று அமலை நிற்ப, நிரை கால்

தண் பெரும் பந்தர்த் தரு மணல் ஞெமிரி,

மனை விளக்குறுத்து, மாலை தொடரி,

களை இருள் அகன்ற கவின்பெறு காலை;...

...அகம் மலி உவகையள் ஆகி, முகன் இருத்து,

ஒய்யென இறைஞ்சியோளே - மாவின்

மடம் கொள் மதைஇய நோக்கின்,

ஒடுங்கு ஈர் ஓதி, மாஅயோளே”

எனவரும் இப்பாடலில், உழுத்தம் பருப்புடன் கூட்டிச் சமைத்த குழைவாக வெந்த பொங்கலொடு பெருஞ் சோற்றுத் திரளை உண்பது இடைவிடாது நிகழ்ந்துகொண்டே இருந்தது. வரிசையாகக் கால்களை நட்டுக் குளிர்ந்த பெரிய பந்தலினை அமைத்தனர். அப்பந்தலில் கொண்டு வந்த மணலைப் பரப்பினர். மனையின் கண் விளக்கினை ஏற்றி மாலைகளைத் தொங்க விட்டனர்.

அந்நாளோ, தீய கோள்கள் நீங்கப் பெற்ற, வளைந்த வெண்மையான திங்களைத் தீமையற்ற சிறந்த புகழையுடைய உரோகினி வந்து கூடும் நன்னாளாம் மணநாளாகும். அந்நாளிலே, மிக்க இருள் நீங்கப் பெற்ற அழகு பெறப் பொழுதும் புலர்ந்தது. மணஞ் செய்து வைக்கும் ஆரவாரமுடைய முதிய மங்கள மகளிர், தலையில் நிறை நீர்க் குடத்தினைச் சுமந்தவராய்க் கைகளில் புதிய அகன்ற மண்டை என்னும் கலத்தினை ஏந்தியவராய் ஒருங்கு கூடினர். முன்னே தருவனவற்றையும், பின்னே தருவனவற்றையும் முறை முறையாக எடுத்துத் தந்தவண்ணம் இருந்தனர். தேமல் படர்ந்த அழகிய வயிற்றினையுடைய தூய அணிகலன்களை அணிந்த மகனைப் பெற்றெடுத்த மகளிர் நால்வர் கூடி நின்று, ‘கற்பினின்றும் வழுவாது நல்ல பலவற்றினும் உதவியாக இருந்து, நினை மனைவியாகப் பெற்ற நின் கணவனைப் பேணிக் காக்கும் பெருவிருப்பத்தை உடையை ஆகுக எனக் கூறி வாழ்த்தினர். வாழ்த்தியவராய், நீரொடு குளிர்ந்த இதழ்களையுடைய மலர்களை நெல்லுடன் கலந்து அவளது பலவாகிய கரிய கூந்தலையுடைய தலையிலே தூவினர். இவ்வாறாக, வதுவை மணமும் நடந்து முடிந்தது.

சுற்றத்தினர் கல்லென்ற ஒலியினராய் விரைந்து வந்து, ‘பெருமனைக் கிழத்தி ஆவாய்’ எனக் கூறி, ஓர் அறையில் என்னுடன் அவளைக் கூட்ட, நாங்கள் ஒன்று கூடிய புணர்ச்சிக்குரிய முதல் இரவாக அன்றைய இரவு கழிந்தது. முதுகினை வளைத்துக்கொண்டு புதுப்புடவைக்குள்ளே ஒடுங்கிக் கிடந்தாள். அவளை அணுகி அவள் முதுகினைத் தழுவிக் கொள்ளும் விருப்பத்துடன் முகத்தை மூடியிருந்த ஆடையை விலக்கினேன். அவளோ, அஞ்சிப் பெருமூச்சு விட்டாள். அப்பொழுது மகிழ்ச்சியுடன் கூடிய

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>



மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

இருக்கையிடத்து இனிதாக இருந்த பின்னர், 'நீ நின் நெஞ்சத்து: நினைத்ததை மறையாது உரைப்பாயாக' என வினவினேன். மானின் மடப்பத்தினையும், செருக்கிய பார்வையினையும் கொண்ட கண்களையும், குளிர்ந்த கூந்தலையும் உடைய மாமை நிறமுடைய எம் தலைவி, சிவந்த மணிகள் பதிக்கப்பெற்ற ஒளி பொருந்திய குழைகள் வளமான தன் காதுகளில் வந்தசைய, உள்ளம் நிறைந்த உவகையனாகி முகம் தாழ்த்தி விரைந்து வணங்கி நின்றாள்' என்பதில் வது என்னும் பண்பாட்டு நிகழ்வு கூறப்படுகிறது.

முடிவுரை

சங்க கால மக்கள் சாதி பிணக்கின்ற சமூக அமைப்பினைக்கொண்டு வாழ்ந்துள்ளனர். வளமுடைய ஊர்களில் மகிழ்ச்சியுடன் வாழ முற்பட்டபோது இயற்கை சூழ்ந்த காரணிகளும் ஒத்துழைத்துள்ளனர். “உலக அமைப்பை முதல், கரு, உரி என்ற மூன்றாக வகுத்து உலகில் வாழும் மக்களின் வாழ்க்கையை அகன் என்றும் புறம் என்றும் பாகுபடுத்தி, அதை இயற்கையுடன் இயைபுறுத்தியது பண்டைய தமிழரின் சிறந்ததொரு பண்பாடாகும்”⁹ என்ற கருத்து அரண் சேர்க்கிறது. சிறார்களோடு கூடி விளையாடும் ஆடு, கார் காலத் தொடக்கத்தின்போது மக்களின் மனவெழுச்சி போன்ற மரபுகள் உணர்த்தப்படுகின்றன. வயல்களில் விளைந்த நெற்கதிர்களை அறுவடை செய்தல், கள்ளுண்டு மகிழ்தல், இளம் வயதுடையவர்களுக்கு மணம் முடித்து வைத்தல் போன்ற நிகழ்வுகள் சங்க கால மாண்புகளைக் கொண்டு திகழ்கின்றன.

நூற்பட்டியல்

[1] பிள்ளை, கே.கே. தமிழக வரலாறு மக்களும் பண்பாடும். உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை – 600 113.

[2] செயபால், இரா. (உ.ஆ.), அகநானூறு மூலமும் உரையும், நியூ செஞ்சரி புக ஹவுஸ், சென்னை – 98.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.



இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின்

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.